

Животът на Исая

Бог имаше план за живота на Исая и той-де момент, в който Той му го откри. След видението за Божията слава пророкът прие и се почини на волята Му. Осъзнал призиванието си, той застана пред еврейското множество и отправя към него думи, насочващи вниманието им към три съществени момента.

Призиванието

„Господ ме призова още от рождението, още от утробата на майка ми спомена името ми.“

В живота на Исая, както и в живота на всеки човек, Бог има план. Във времето Той ни го разкрива и ни води, за да го следваме. Ако този план не бъде разбран и реализиран, човек не би могъл да бъде истински щастлив. Изпълнението на целта за живота на конкретния човек донесе със себе си истинско удовлетворение.

Визията за Христос

„направи ме като лъскава стрела, и ме скри в тула Си...“

Исая вижда Бога в своя живот. Той Го вижда като цар във време на бой и своя живот скрит в Него. Вижда себе си като стрела в Неговата ръка и как Той е готов да го употреби за една определена цел в точно определен момент от голямата битка.

Избраният служител

„ти си Мой служител“

След като осъзна призиванието си, видя реалността на борбата между доброто и злото и постави живота си в Божията ръка, за да го употреби на определеното време според намеренията Си, Исая чу думите: „Ти си Мой служител“.

Моят живот като стрела в Божията ръка

Щастлив съм, че в опитността на Исая мога да открия аналогия със своята лична опитност. Щастлив съм, че Бог се разкри и в моя живот, призова ме и мога да бъда стрела в Неговата ръка за такова време, каквото е това.

Началото

Роден съм през 1970 г. в гр. Пловдив в атеистично семейство. Рисуването и книгите бяха моят живот откакто се помня. Учих в художествената гимназия и започнах да търся Библия, за да разбера по-добре библейските сюжети в картините на великите художници. Не помня откъде (тъй като в България по това време комунизмът все още ограничаваше религията), но намерих за кратко време Библия. Започнах да я чета, но не разбиха много. Нещата, които запомних, бяха Божият закон и това, че съботата е седмият ден. Поради информацията, която имах за живота на художниците и действи-

ята на католическата църква, гумата християнин за мен означаваше лицемер.

Срещата

Две години по-късно в казармата се запознах с войник, който не работеше в събота и затова ставаше потърпевши на

тежеше през целия ми живот и която ме караше да се чувствам виновен за цялото зло около мен. Небето бе слязло и изпълваше войнишката ми спалня.

Посвещението

В следващите месеци посещавах адвентната

От онези, които бяха по това време в казармата, се кръстиха двама. Командирът разказвал у дома си за момчето съботянин в поделението, обяснявал къде ходя, какво правя и говоря - и не след дълго съпругата му тръгна на църква.

Още преди уволнението ми някой в църквата ме попита по рамото и ми каза: „Тази книга е за теб!“ - и ми подаде „Колпортьорът като благовестител“. Когато я прочетох, скачах от радост, защото това беше нещото, което правех и което исках да правя. Кръстих се през юни 1991 г. Започнах да организирам първите колпортажи. Беше ми невъзможно да стоя пред статива и да рисувам. Копнежът да занеса книги до всеки човек бе по-силен от изпарилото се удоволствие от изкуството.

До 1992 г. продължавах да работя като книжар и да организирам колпортажи. Тогава дойде голямото предзвикателство - поканата да стана проповедник. Започнах от есента в местната си църква.

че беше покрита, но беше покрита нееднократно. Работата беше извършена в голяма степен от доброволци - членове и приятели на местната църква. Вследствие на колпортажа в две селища се оформиха групи към църквата.

Мечтата

Още от малък имах убеждението, че принадлежа не на една страна, а на света. Това убеждение се засили у мен, след като попаднах на един цитат от Елн Уайт: „Вашият дом е светът.“ Още преди да има организация и църква, Бог ѝ казва да си вземат печатна машина и да започнат да печатат. Заедно със съпруга ѝ първите пари, които дават като семейство, са за закупуване на машината.

За делото на Йосиф Бейтс, който отпечатва и разпространява 1000 брошури относно Господния ден, Бог отново говори на Елн Уайт: „Това малко поточе светлина ще стане голям поток (пълноводна река), която ще покрие цялата земя като есенни листа.“

стане възможно, когато се изпълни изискването: „всички да се съединим в християнска дружба“ („Животът на Исус“).

От мечта до проект

Събването на моята позабравена мечта започнах да виждам отскоро.

През ноември 2005 г. в три от църквите, които обслужвам - Видин, Белградчик и Лом, предстои евангелизация от американски пастори и миряни. Американските ни гости бяха замолени да посетят приятелка на църквата, настанена в дом за психично болни хора. На раздяла подарих на персонала на дома от нашите книжки и те ги приеха с радост. По обратния път към Видин пастор Менч изказа учудването си от това, колко добре бяха приети книгите ни, и ме попита: „Ама така ли приемат?“ После се разговорихме за плановете и мечтите си и аз му споделих мечтата си за един милион книги „Великата борба“, които да разпространяват безплатно в страната. Към края на разговора пастор Менч ми каза: „Ще ти пратя пари за 1 000 книги „Пътят към Христос“, за да ги раздавате.“

От лятото на 2006 година съм избран от църквата за ръководител на колпортажа в България. Осъзнавам отговорността и съм се молил: „Господи, ако исках да се занимавам с това, трябва да ми намериш хора, готови да работят, и литература, и то безплатно.“

Продължава кореспонденцията с пастор Менч и един ден получих писмо, в което ми пишеше: „Намерил съм човек, който ще спонсорира отпечатването на 50 000 броя „Пътят към Христос“ за областите Видин и Монтана. Сега проектът се разраба за цялата страна.“

Вашият живот като стрела в Господната ръка

Изпълнената мечта - проектът „Пътят към Христос“

След като прочетох книгата „Опитности и видения“ убеждението ми за безплатно разпространяване на книги се затвърди. След издаването и на „Великата борба“ си казах, че тази книга трябва да стигне безплатно до всеки дом, и започнах да обмислям идеята, която постепенно се превърна в моя мечта. Когато обмислях как да я осъществя, мечтата ми се сблъскваше с реалността, стигайки до въпроса за средствата. Осъзнавах, че осъществяването на Божие обещание, превърнало се и в моя мечта, ще

За всеки един човек Бог има план. Всеки е призован още от рождението си и е бил замислен да бъде стрела в Господната ръка, която Той да насочва в тези последни битки на великата борба.

Кое е нещото, което Бог ви насочва да направите?

Коя е целта, която Бог иска да улучи, насочвайки стрелата на вашия живот?

И знаете ли „дали не сте дошли на царството за такова време, каквото е това“ (по Естир 4:14)?

Пастор Христо Генчев

„Слушайте

ме, острови и внимавайте, галечни племена: Господ ме призова още от рождението, още от утробата на майка ми спомена името ми! Направи устата ми като остър нож, покри ме под сянката на ръката Си и направи ме като лъскава стрела, и ме скри в тула Си и рече ми: Ти си Мой служител, Ти си Израил, в когото ще се прославя.“ *Исая 49:1-3*

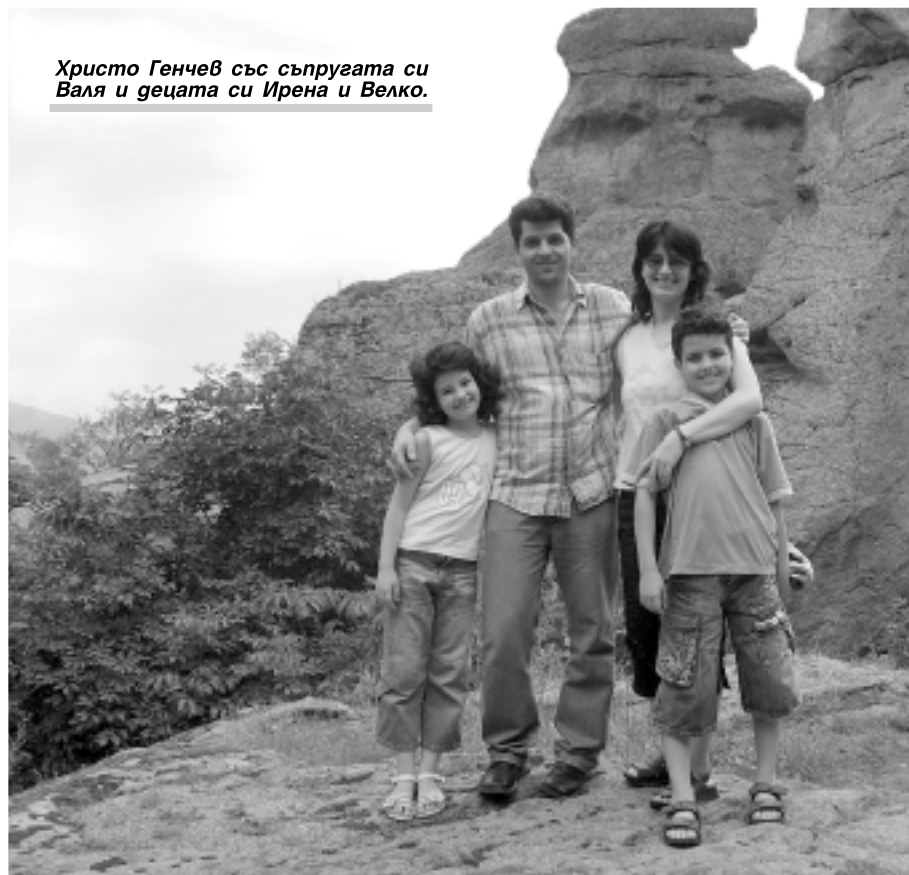
побой и подигравки. Бях любопитен как издържа, говорихме много. Една вечер, тъй като отново настоявах, най-после получих отговор на въпроса си за побоя преди клетвата. „Живият Христос беше с мен и намаляваше силата на ударите. Усецах ударите, но не усецах силата им“ - беше краткият му отговор.

Думите му ме накараха да си дам сметка, че човекът до мен не е луд, не е ненормален и че това, което казва, е самата истина. Исках да го попитам още неща, но момчето беше много изтощено. Все пак не ме остави сам с въпросите

църква, започнах да се моля, отказах цигарите и, когато се връщам от църква, носех под дрехите си книги - колкото можеха да се поберат. Постепенно леглото ми се превърна в библиотека. Момчетата в

След преместването ми в Смолян продължих работата по мащабния план за достигане на истината до всяко селище в България чрез книгите. Бях планирал

стрела в Божията ръка

Христо Генчев със съпругата си Валя и децата си Ирена и Велко.

ми - даде ми да чета книгата „Христос - правда наша“. Разплаках се, докато я четях. Заспах със съзнанието, че Христос е отнел вината, която

поделението знаеха за книгите и свикнаха да идват и да си вземат. След като ги прочиташа, ги връщаха обратно под леглото.

за периода 1993 -1997 г. районът да бъде покрит с книги, а впоследствие това начинание да бъде продължено от евангелизации. Областта не само

